מסורת הש"ס

גמ' ס) מעילה כ. **ע)** ל"ק מ"ז **ג)** גי' ל"ק **ד)** כריתות נג: **תוס' ה)** עיין רס"ק

הגהות הב"ח

(ס) **גמ'** משום תוכלת ולמו משום תוכלת היה כל היכא דלא משני ליה תוכלת אינה משמא' טומאת תוכלת כל"ל ומיבות למי בעי זריק מני זריק משני ליה תוכלת ולמי טומאת טומאת תוכלת למי זריק לא מני זריק ממנח ונ"ב כן ל"ל להגיה ע"פ פרש"י וק"ל:

(ע) **רש"י** ד"ה לן ממש וכו' כפדוי דמי הס"ד ומ"ש מ"ה לא קשיא וכו' **דדברים** בעלמא ניעכו הס"ד ומ"ש מ"ה למי וכו' כגו מקדשי ה' הס"ד ומאי כך מ"ש שהיתה לו **שעת היתר** ולפ עכ"ל הסמ"ק:

(ג) **ד"ה** ס"ג לא וכו' לא כגון. נ"ב ר"ל ה"ש:

(ל) **ד"ה** כל שים וכו' היינו כשהיה **דהיכא דכבר:**

הגהות צ"ק

[א] ד"ה דהכא כל"ל: **[ב]** דממוסר כגו משמה כל"ל: **[ג]** ל"ל שלנה הכשר כשעה סו': **[ד]** ל"ל ואין כו: **[ה]** ל"ל אם לא היה בו שום פסול אלא דעדיין כו':

הגהות

רש"י ד"ה לן ממש. ולאחר זריקה ממש קאמר לא דהוה שהות. כל"ל:

(ס"ס)

תוס' ד"ה דאי בעי זריק. דנזרק בחוץ. נ"ב כמו נמחק ונ"ב כמוך:

(אלא הרועים)

שיטה מקובצת

ו) אבל פיגול. עיין תוס' (לעיל דף מז ע"ס): **ז)** בעי זריק: **ח)** שהיתה לה: **ט)** היתה לה: **י)** בה ואיזה היא שהיתה לה שעת: **יא)** ממש והא הכא: **יב)** תיבות וראויה ללין נמחק: **יג)** כל שהיתה לה: **יד)** ולאו אוכלא היא היכא דאי זריק משוי ליה: **טו)** דאי לא זריק לא משוי ליה אוכלא ואינו תיבות ולא ל"ש: **יז)** קאמר והא: **יח)** נמי פיגול: **יט)** דר' שמעון דהכא: **כ)** לאו כמחוסר מעשה דמי דדברים: **כא)** אמרינן דמחוסר מעשה הוא דהשתא מיהא לא זריק [בהו]: **כב)** מוקלין בה דלא קרינן [בהו]: **כג)** מקדשי ה' ואע"ג: **כד)** והדם קודם זריקה: **כה)** מוקלין בהו אלמא: **כו)** תיבות אחר נמחק: **כז)** פסולה אלא ראויה: **כח)** אמרינן דליהוי שעת היתר הס"ד: **כט)** כל שהיתה לה תיבות שהיה לו נמחק: **ל)** משמע דבעכשיו אין לה אלא כבר היתה לה **כמ)** שעת היתר: **כו)** דפקעה **קדושתה: כז)** קדושה ורבכא לה:

חידושי הרגמ"ה[ע]

מאי לאו [דפיגול בזריקה] לאחר שנראה [לזריקה] וקתני דאין [מטמא טומאת אוכלין] ואמאי אין מטמאין: דאי בעי זריק [לא] אמרינן [דאי בעי פריק] אמרינן לא תימא לפני זריקה [לן] לאחר שנראה [לזריקה] אלא אימא [לן בשעה] שראויה לצאת [שראויה] לימא היינו [לאחר זריקה] (והכי משמע [מה דאמר] לאחר זריקה) [כלומר] [שלן] שאם [היה] יוצא לא היה אסור אחר אלא יוצא או שאם נטמא (לא היה איסור אלא יוצא או שאם נטמא לא היה איסור אחר אלא טומאה וכן כשלן לא היה בו איסור אחר אלא לן והיינו לאחר זריקה ומשום הכי אין מועלין דהא נזרק הדם והותר הבשר לכהנים אבל לן לפני זריקה ואח"כ נזרק דאית ליה איסור לן ואיסור זריקה או איסור יוצא ואיסור זריקה (אלא ש"מ דלנה לאחר זריקה עסקינן דאין בה אלא איסור לן לחודיה ומקדם נזרק הדם והוה ביה שעת היתר לכהנים הלכך אין מועלין אבל לנה ממש שלנה לאחר שנראה לזריקה) מועלין דאי בעי זריק לא אמרינן ולא היה בו שעת היתר לכהנים: דאם איתא דלאחר זריקה קיימא לתני כל שיש לה היתר לכהנים דהיינו [לן] לאחר זריקה וכל שאין לה היתר לכהנים היינו לן לפני זריקה אלא מדקתני כל שהיתה משמע כל שיכול להיות לה והיינו לן לפני שלן לאחר שנראה לזריקה דכל שהיתה משמע כל שיכול להיות לה וקתני דאין מועלין אלמא משום דאי בעי זריק אמרינן דזרק דמי ל"א דהכא דאי זריק משוי ליה: **יט)** דאי לא זריק לא משוי ליה אוכלא ואינו תיבות ולא ל"ש: **יט)** קאמר והא: **יג)** נמי פיגול: **יד)** דר' שמעון דהכא: **טו)** לאו כמחוסר מעשה דמי דדברים: **טז)** אמרינן דמחוסר מעשה הוא דהשתא מיהא לא זריק [בהו]: **יז)** מוקלין בה דלא קרינן [בהו]: **יח)** מקדשי ה' ואע"ג: **יט)** והדם קודם זריקה: **כ)** מוקלין בהו אלמא: **כא)** תיבות אחר נמחק: **כב)** פסולה אלא ראויה: **כג)** אמרינן דליהוי שעת היתר הס"ד: **כד)** כל שהיתה לה שעת: **כה)** תיבות שהיה לו נמחק: **כו)** משמע דבעכשיו אין לה אלא כבר היתה לה **כז)** שעת היתר: **כח)** קדושה ורבכא לה:

הידושי הרגמ"ה[ע]

ע) הנוספות במרובעות הם מהמעתיק הכ"י.

ואי בעי זריק ליה. נלמ פיגול: מאי לאו דפיגול בזריקה. דהוה ליה שעת הכושר קודם לכן דאי בעי זריק ליה בהכשר: **ליפלוג בדידה.** בזבח גופיה: **דקומץ במנחה כשחיטה.** בזבח מרבעה עבודות במנחה כנגד מרבעה עבודות בזבח בהקומץ וזרק (לעיל יג.): **מפרש דקומץ** מנחה כשחיטה דמי. מימה הוא שמוסב מיהום הם דלמ תמצינן ליה כשחיטה לענין טומאת מלכן:

אמר רב אשי אמריתה לשמעתא קמיה דרב כהנא גרסינן. והוא רב כהנא מחזון שהיה בימי רב ממי דלמצכתן בכמה דוכתי מלכ רב נחמן לא גרסינן דרבו של רבא היה ופעמי מקמי רבא כדאיתא בגמועד קטן (דף כח.) וביום שמת רבא נולד רב ממי (קידושין דף עב:) ומי גרסי' רב נחמן בר יצחק ניחא:

דאי בעי זריק לא אמר. ולית ליה הא דלמרן לעיל בפ' המודה (דף עט:) ובפרק קמא דפסחים (דף יג:) לרבי מלעזר בר' שמעון היכא דמתכפל הדם בכוס ונשפך ממרינן כזרוק דמי והא דתנן במרובה (ס"ק עד:) קדשים שמייחין בתמריומן משלש מרבעה וממשה ופריך בגמ' (שם עו.) והרי מזרה קרן בעליים ומשני רבי יוחנן בשומט תמימים בפיים דלמ לשם בעלייהן והוי שחיטה הרלוייה משום כל העומד ליזרק כזרוק דמי ההוא שיוויה לן יחכן לרב ממי דלמ סבר לה כר"ש בן יקים דמשני שומט בעלי מומין בחוץ מי נמי היכא דנזרק כ)(בחוץ) מודה רב ממי דלמר מעיקרא כזרוק דמי וכן ל"ל דלמ תיקשי לר' יוחנן דשמעינן ליה בפרק קמא דמעילה (דף ח.) היתר מלילה מניגו מבן היתר זריקה לן מהני ומין לחלק בין מעילה לשאר דברים לתדרבה בשמוך משמע דלמרי במעילה (ג"ז שם) כזרוק טפי מבטומאה ובמרובה (ס"ק עו:) מייתי לרייה מטומאה:

ה"ג לא ראויה לצאת וראויה ליטמא. ולא גרסינן ורלוייה נלון לן כגון שלנה בשעה שרלוייה ליפסל ביוצא ובטומאה והיינו לאחר שנזרק הדם שאין בה פסול ומעמה רלוייה ליפסל ביוצא ובטומאה שלא יהא בה פסול אלא מדקתני כל שיש לה היתר מיבעי ליה הא כיון דלנה לן לה עכשיו היתר ועוד מני קאמר מעילה משום קדושה הוא לנמר דפקעה כמאי הדלת היכי פקעה כיון דלנה ממש ונ)ורלוה לפרש רלוייה נלון רלוייה ולאחר ולוייה לטמא לנמר מעיקרא לומר שעדיין לן שלנה בה אלא דבר פסול אלא רלוייה ליפסל דמי לן הדם מו לן מיקרי רלוייה ליפסל דהא פסולה ממש היא ועלמלם מי נעי זריק לן אחר כך פירש בקונטרס וקשה מאי פריך כל שיש לה היתר מיבעי ליה הא כיון דלנה לן לה בעי)(מצי) זריק לא מצי זריק לא משוי ליה אוכלא נ)[ולא] ממטא טומאת אוכלין מיתיבי ז)המביא אשם ב־תלוי ונודע שלא חטא אם עד שלא נשחט נודע לו יצא ויראה בעזרה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים יראה

ואי בעי זריק וקתני דאינו מטמא טומאת אוכלין מאי לאו דפיגול בזריקה לא דפיגול בשחיטה [ס] אבל פיגול בזריקה מאי הכי נמי דמטמא טומאת אוכלין אדתני פיגול במנחה מטמא טומאת אוכלין ליפלוג בדידה במה דברים אמורים דפיגול בשחיטה אבל פיגול בזריקה מטמא טומאת אוכלין פיגול במנחה איצטריכא ליה דאע"ג דפיגול בקמיצה דקומץ במנחה כשחיטה דמי אפי' הכי מטמא טומאת אוכלין הואיל והיתה לו שעת הכושר מעיקרו אמר רב אשי אמריתה לשמעתא קמיה דרב נחמן אפילו תימא לן ממש ואפילו תימא [ע] דפיגול בקמיצה דקומץ במנחה כשחיטה דמי הכי מטמא טומאת אוכלין הואיל והיתה לו שעת הכושר מעיקרו אמר רב אשי אמריתה לשמעתא קמיה דרב נחמן אפילו תימא לן ממש ואפילו תימא [ע] דפיגול בקמיצה דקומץ במנחה כשחיטה דמי אפי'